

Motion till riksdagen 2013/14:Sk250

av Finn Bengtsson m.fl. (M)

Fler företag på landsbygden

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av möjligheten att skapa ännu bättre förutsättningar för företagande på landsbygden.

Motivering

Ända sedan 2006 har alliansregeringen fört aktiv företagarpolitik i syfte att fler ska vilja starta, driva och utveckla företag i Sverige. Detta är en naturlig konsekvens av arbetslinjen, eftersom majoriteten av nya arbeten skapas i små och medelstora svenska företag. Men vid sidan av allmänna förbättringar för företagens, och företagarnas, villkor är det viktigt att också se över de delar av regelverken som kan vara särskilt intressanta att göra förändringar i och som berör företag som är, eller har för avsikt, att etablera sig i glesbygd. Motiven för detta är naturligtvis att hela Sverige ska leva och inte bara stadsmiljöerna, och då är ett företagande på rimliga villkor på landsbygden viktigt att särskilt fokusera på. Det ska vara enkelt att starta och driva företag i hela Sverige.

Förslag om bättre möjligheter för företagande på landsbygden har tidigare lämnats i motion 2012/13:Sk348 som behandlades i betänkande 2012/13:SkU18. Utskottet yrkade då avslag på motionen med en allmän skrivning som kommenterade endast ett av motionens förslag. Eftersom mer fortfarande kan göras för att förenkla för företagare på landsbygden så lämnas i denna motion åter en likalydande motivering.

Exempel på problem som landsbygdsföretagande stöter på idag är finansiering av lokalexpansion på landsbygden när ett sådant företag står i begrepp att utvidga och växa. Byggkostnader är i princip lika stora var man än bygger till företagslokaler, men den färdigbyggda fastigheten på landsbygden är till skillnad från den i ett attraktivt stadsområde ett mycket större riskprojekt för den

Fel! Okänt namn på

landsbygdsetablerade än stadsetablerade företagaren. Trots detta råder i dag lika villkor för avskrivning på fastighetsinvesteringarna, och detta är något som borde ses över i syfte att se om avskrivningsmöjligheterna för den landsbygdsetablerade företagaren kan göras något mera generös i syfte att göra dennes större risktagande vid en sådan investering mera rättvis i förhållande till den som investerar i, i sig själv, attraktiva och mindre ekonomiskt riskabla områden.

Andra saker som kan underlätta för landsbygdsföretagare är naturligtvis satsningar på exempelvis infrastrukturbyggnad med förbättringar för kollektiv- och internettrafik inte bara inom tätbebyggda områden utan även på landsbygden. Detta gynnar i så fall inte bara företag och företagare där utan hela bygden, men ett primärt näringslivsperspektiv kan ge bättre motiv till sådana satsningar som kanske annars försenas.

För många små företag som växer till förvånas företagaren inte sällan över hur ett stelbent regelverk som inte har följt med tidernas utveckling plötsligt komplicerar och fördyrar tillvaron på ett omotiverat sätt. Exempel på detta är att momsinsbetalningen vid en årsomsättning som går över 40 miljoner kronor i ett slag ändras till att krävas i slutet av varje månad istället för som under 40 miljoner kronor ske mot mitten av nästkommande månad. Dessutom krävs rapport om detta varje månad mot tidigare var tredje månad när årsomsättningen kommit över 40 miljoner kronor. Då beloppet för denna för företagaren krångligare och mera kostsamma regel inte justerats uppåt på ett rimligt sätt sedan väldigt många år tillbaka, borde detta snarast ses över, för att hjälpa alla företagare som lyckas växa i årsomsättning – inte minst om de är etablerade i glesbygd med krav på ett minimerande av onödiga administrativa bördor, särskilt om de på grund av ensligt läge inte lika lätt kan delas med andra på ett effektivt sätt.

Ett ytterligare problem som växande företag stöter på när de vill utveckla sin kompetens är att möjligheterna för att finna sådana externa stimulansmedel är mycket begränsade om företaget har under 50 anställda. Även om detta är ett generellt problem, och en orättvisa, för alla företag med färre än 50 anställda, så kan det vara ett särskilt hämmande problem för att korrekt kunna kompetensstärka företag som är etablerade på landsbygden där närhet till kompetensstödande service av olika slag har mera begränsad tillgänglighet. Även detta förhållande med en sådan skarp gräns för att komma i åtnjutande av kompetensstärkande resurser bör därför ses över i syfte att öka alla företags konkurrenskraft, inte minst de som är etablerade på landsbygden.

Stockholm den 25 september 2013

Finn Bengtsson (M)

Elisabeth Björnsdotter Rahm (M)

Katarina Brännström (M)

Camilla Waltersson Grönvall (M)